

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 11C/451/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513215624
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Blahutiaková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1513215624.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Monikou Blahutiakovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140 so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, zastúpená HMG LEGAL, s.r.o., IČO 35 885 459, Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava proti odporcovi: O. G., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom V. X/A, XXX XX N., o zaplatenie 1.700,23 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť mu žalovanú istinu s príslušenstvom, pozostávajúcu z nezaplatených 804,77 Eur, nezaplatených riadnych úrokov z úveru v sume 343,09 Eur a nezaplatených úrokov z omeškania v sume 552,37 Eur. Súčasne žiadal úrok z úveru v sadzbe 15% ročne z istiny 804,77 Eur od 4.1.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania v sadzbe 8,75% ročne z istiny 804,77 Eur od 4.1.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania v sadzbe 8,75% ročne z 343,09 Eur) úroky z úveru a poplatky) od 4.1.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh skutkovo odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporca uzatvorili Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov služieb, na základe ktorej navrhovateľ zriadil a vedie bežný účet. Zároveň bola uzavretá Zmluva o povolenom prečerpaní k bežnému účtu, na základe ktorej boli odporcovi poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu. Nakoľko odporca poskytnutý úver po dobu dlhšiu nesplácal a bol v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, listom - Oznámením o zosplatnení úveru navrhovateľ vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k 31.7.2010.

Navrhovateľ svoje tvrdenia dôkazne preukazoval zmluvou o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA zo dňa 8.4.2009, jej dodatkom č. 1 zo dňa 30.6.2009, dodatkom č. 2 zo dňa 14.9.2009, Obchodnými podmienkami účinnými od 31.5.2006, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.8.2010 a dokladom o jeho doručovaní, výpisom z úverového účtu č. XXXXXXXXXX odporcu ku dňu 3.1.2013 a výpisom z účtu delikvencie odporcu k 31.12.2012, ktoré pripojil k žalobe.

Právne argumentoval ustanoveniami § 497, § 502 ods. 1, § 504, § 369 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka.

Konajúci súd na základe listinných dôkazov osvedčujúcich skutkové tvrdenia navrhovateľa, právny základ žalovaného nároku i jeho výšku vo veci rozhodol dňa 26.6.2013 platobným rozkazom 26

Ro/1772/2013-22, ktorý bol zrušený dňa 13.11.2013 pre nemožnosť jeho doručenia odporcovi do vlastných rúk (§ 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.).

Odporca žalobou uplatnený nárok v priebehu konania nespochybnil a nenamietal ani čo do dôvodu ani čo do výšky.

Súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov. Odporca si svojou nečinnosťou účastníka konania sám odňal reálnu a efektívnu možnosť konať pred súdom, právne a skutkovo argumentovať prejednávajú právnou vec a uplatňovať si svoje práva priznané mu ako účastníkovi konania Občianskym súdnym poriadkom, najmä právo prednášať svoje návrhy, vyjadrovať sa k rozhodným skutočnostiam a k návrhom na dôkazy. Navrhovateľ súhlasil s konaním bez jeho osobnej účasti.

Súd na pojednávaní vo veci vykonal dokazovanie obsahom listín založených v súdnom spise navrhovateľom. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa ISTROBANKA, a.s. uzavrel s odporcom zmluvu o bežnom účte č. XXXXX-XXXXXXXX/XXXX, súčasťou ktorej bola aj zmluva o poskytovaní MAXIKONTA Standard, predmetom ktorého bolo poskytovanie produktov a služieb a zmluva o vydaní platobnej karty Cirrus/Maestro s denným limitom výberu finančných prostriedkov sume 400 Eur. Dodatkom č. 1 s účinnosťou od 30.6.2009 banka umožnila vykonanie platobného styku na bežnom účte odporcu aj v prípade, ak na bežnom účte nebude dostatok peňažných prostriedkov, a to až do výšky 670 Eur, dodatkom č. 2 od 14.9.2009 až do výšky 840 Eur. Navrhovateľ evidoval ku dňu 31.7.2010 na úverovom účte odporcu č.4010678390 dlh odporcu v sume 931,45 Eur, ktorý uvedeným dňom v súlade s Podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu vyhlásil za splatný s výzvou na zaplatenie dlhu najneskôr do 27.8.2010.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddielu Sa, vložky číslo 466/B mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ odporcu ISTROBANKA, a.s. od 1.7.2009 zanikla v dôsledku zlúčenia a jej právnym nástupcom je Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava.

Zmluva o bežnom účte je absolútna obchodná zmluva, ktorá sa riadi obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Keďže zmluvný vzťah účastníkov mal právny charakter spotrebiteľskej zmluvy, vychádzal súd aj z ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka upravujúcich ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka, ďalej len ObchZ (1) Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. (2) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 ObchZ ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ObchZ (1) Za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Žalovanú pohľadávku navrhovateľ vyčíslil ako súčet nezaplatenej úverovej istiny v sume 804,77 Eur, k čerpaniu ktorej bol odporca oprávnený na základe zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania bežného účtu. Priebeh jeho čerpania mal vyplývať z podrobnej špecifikácie pohľadávky, vypracovanej ku dňu 3.1.2013 (č.l. 54 v súdnom spise). Ďalej úrokov z úverovej istiny v sume 343,09 Eur, vyčíslených ku dňu 3.1.2013. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte (aktuálna suma čerpaného úveru). Jednotlivé sumy riadnych úrokov k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, obdobie

ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet navrhovateľ preukazoval prehľadovou tabuľkou (č.l. 54 v súdnom spise). Ďalšou položkou zahrnutou do žalovanej pohľadávky boli úroky v omeškaniach v sume 552,37 Eur, počítaných z nedoplatkov na splátkach riadnych úrokov, splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Prvýkrát sa odporca dostal do omeškaniach so splátkou riadnych úrokov, splatných k 28.2.2010. Jednotlivé sumy úrokov z omeškaniach, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet navrhovateľ preukazoval prehľadovou tabuľkou (č.l. 54 v súdnom spise).

Navrhovateľ výpisom z úverového účtu odporcu č. XXXXXXXXXXXX deklaroval údaje, výšku a vecnú špecifikáciu jednotlivých zložiek žalovanej pohľadávky, generovanej bankovým systémom a predstavujúcej aktuálny záväzok dlžníka podľa stavu ku dňu 3.1.2013 v žalovanej sume 1.700,23 Eur. Podľa oznámenia navrhovateľa zo dňa 16.8.2010 navrhovateľ evidoval k 31.7.2010 dlh odporcu v sume 931,45 Eur. V tomto oznámení deklarovaný dlh nebol špecifikovaný vecne ani časovo. Vecná špecifikácia dlhu vyplývala zo žalobného návrhu a z výpisu z úverového účtu odporcu (č.l. 17 v súdnom spise).

Špecifikáciu žalovanej pohľadávky navrhovateľ doplnil dňa 30.5.2016 prehľadovou tabuľkou, v ktorej je uvedená nezaplatená časť poskytnutého úveru, sumy riadnych úrokov k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet, ako aj jednotlivé sumy úrokov z omeškaniach, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet.

Navrhovateľ voči odporcovi požadoval v tomto konaní okrem iného úhradu nezaplatených častí poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého bol odporca oprávnený na základe Zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania bežného účtu, vyčísleného k 3.1.2013 v sume 804,77 Eur. V konaní nebolo preukázané ukončenie predmetného zmluvného vzťahu k tomuto dátumu, teda zmluvný vzťah trval.

Banka v zmysle dodatku č. 2 s účinnosťou od 14.9.2009 umožnila vykonanie platobného styku na bežnom účte odporcu aj v prípade, ak na bežnom účte nebude dostatok peňažných prostriedkov, a to do výšky 840 Eur, avšak z listín predložených navrhovateľom súdu nie je zrejmé, ako evidovaný debetný zostatok 840 Eur, neskôr znížený o zaplatenú sumu 35,23 Eur, vznikol, čo ho tvorilo a či je vyčíslený správne a dôvodne.

Pre toto konanie ako pre konanie sporové platí prejednávacia zásada, podľa ktorej tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať pre ne dôkazy, je vecou účastníkov konania.

Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť účastníkov za výsledok konania, postihuje toho účastníka, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná tak, aby ju súd uznal ako pravdivú.

Podľa § 120 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.. Z citovaných ustanovení vyplývajú procesné bremená účastníka, a to bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada, pričom v rámci bremena tvrdenia zákon ukladá účastníkovi povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti, ktorých okruh je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny vzťah účastníkov. Ak účastník neunesie bremeno tvrdenia, prejaví sa to na výsledku sporu negatívne voči tomuto účastníkovi.

V zmysle citovaného ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. súd nemôže zásadne vykonávať iné dôkazy, než tie, ktoré účastníci na preukázanie svojich tvrdení označili. Výnimočne môže vykonať aj iné dôkazy, ale len vtedy, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, za ktorý prípad ale nie je možné považovať prenášanie procesnej zodpovednosti účastníka konania za neunesenie dôkazného bremena na súd, teda situáciu, aby súd namiesto účastníka dôkazy vyhľadával a zhromažďoval. Povinnosťou súdu nie je nahrádzať povinnosť tvrdenia navrhovateľa ako účastníka konania, dedukovať skutkové okolnosti prípadu z listinných dôkazov, pretože by porušil v sporovom konaní zásadu rovnosti účastníkov konania a tým aj právo na spravodlivé súdne konanie.

Súd navrhovateľa prostredníctvom právneho zástupcu poučil o dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. základom pre rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku je skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov, ako aj skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného a vzhľadom na dôkaznú situáciu vo vzťahu k nároku navrhovateľa na zaplatenie úverovej istiny v sume 804,77 Eur, súd žalobu v tejto časti zamietol, keď nemal bez všetkých pochybností preukázané, ako tento debetný zostatok z úveru vznikol, čo ho a kedy vytvorilo, či je vyčíslený správne a dôvodne.

Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil tiež nárok na zaplatenie úrokov z úverovej istiny v celkovej výške 343,09 Eur, vypočítaných k 3.1.2013. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dojednanú dobu. V zmysle oznámenia navrhovateľa o zosplatnení úveru zo dňa 16.8.2010 úverová lehota skončila dňom 31.7.2010. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa došlo k zmene obsahu záväzku, dlžník/spotrebiteľ stratil výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemal právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale bol povinný ich okamžite resp. najneskôr do 27.8.2010 vrátiť veriteľovi.

Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30.6.2015 uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

Rovnako Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012 vyhodnotil v obdobnej posudzovanej veci ako ústavne konformný taký výklad príslušných právnych predpisov v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, v zmysle ktorého v prípade, že veriteľ pristúpi k tzv. zosplatneniu úveru, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, a teda veriteľ má právo na riadne úroky z úveru len do zosplatnenia úveru.

Zmluvný úverový úrok je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do splatnosti úveru, teda v režime dojednaného záväzku a ktorý je splácaný v rámci splátky úveru. Po splatnosti úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, nezaplatením dlhu dlžník sa dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver úverovými úrokmi do zaplatenia nezodpovedá charakteru a podstate úroku z úverovej istiny, keďže po zosplatnení úveru sa dlžník nenachádza v režime požíčavania istiny. Vychádzajúc z uvedeného by preto v prejednávanej veci patrilo navrhovateľovi úrok z úverovej istiny iba do 31.7.2010 a v zostávajúcej časti bol teda uplatňovaný nedôvodne.

Navrhovateľ v žalobe neuviedol, z akej sumy prípadne z akých splátok bol úrok a úrok z omeškania (tento do 3.1.2013 vrátane bol navrhovateľom vyčíslený pevnou sumou) vypočítaný. Neuviedol ani, v akých sumách vykonal odporca čiastočné úhrady a ani dátumy týchto úhrad, a na aké položky dlhu a v akom rozsahu /istina, úrok, poplatky/ navrhovateľ tieto úhrady započítal. Súd potom nemohol preskúmať opodstatnenosť uplatneného práva na vyčíslené úroky z omeškania a vyčíslené riadne úroky najmä čo do výšky. Tieto chýbajúce tvrdenia navrhovateľa nebolo možné nahradiť predložením listín, v tomto prípade prehľadovej tabuľky zostatku na úverovom účte odporcu, z ktorej by súd nad rámec jeho procesných povinností vyhľadával skutočnosti, z ktorých by následne vyvodil dôvodnosť a preskúmal správnosť uplatneného nároku najmä pokiaľ ide o jeho výšku.

Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Z dôvodu, pre ktorý súd zamietol návrh v časti o zaplatenie úverovej istiny, zamietol i návrh na zaplatenie jej príslušenstva určeného pevnou sumou, nakoľko po vykonanom dokazovaní nebolo bez všetkých pochybností zrejmé, či uplatnený nárok na príslušenstvo pohľadávky je vyčíslený správne, pri úrokoch z istiny uplatnených po zosplatnení pohľadávky z úveru aj nedôvodne.

Súd z výsledkov dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania ako zmluvnými stranami vznikol dňa 8.4.2009 záväzkovoprávny vzťah na základe písomnej zmluvy uzatvorenej podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka o bežnom účte a na základe dodatku k zmluve dňa 30.6.2009 aj zmluvný vzťah o poskytnutí služby povoleného prečerpania-povoleného debetného zostatku, uzatvorený podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako samostatný typ zmluvy.

Medzi účastníkmi konania ako zmluvnými stranami bol teda založený aj právny vzťah úverového charakteru, z ktorého práva a povinnosti je potrebné s odkazom na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka posudzovať podľa príslušných ustanovení tohto zákona.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ObchZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObchZ (1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 veta prvá ObchZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Podľa ods. 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 506 ObchZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa článku III bod 1. Obchodných podmienok ISTROBANKY, a.s. druh poskytnutého úverového balíka a výšku schváleného úverového rámca stanovuje banka. Na základe poskytnutého úverového balíka je pevne stanovený úverový rámec, povinná mesačná splátka úveru a denný maximálny limit čerpania kartou.

Podľa článku Podľa článku V bod 7. Obchodných podmienok ak klient napriek písomnej výzve neuhradí dlžný zostatok v lehote uvedenej vo výzve, banka má právo vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu s príslušenstvom. Klient je povinný vyrovnať svoje záväzky voči banke v lehote uvedenej vo vyhlásení predčasnej splatnosti, ktorá je zároveň výzvou na splatenie celého dlhu.

Súd vzťah účastníkov konania založený vyššie uvádzanými zmluvami vyhodnotil ako občianskoprávny vzťah spotrebiteľského charakteru podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi konania, t.j. k 8.4.2009. Z obsahu zmlúv vyplýva, že ich uzavreli navrhovateľ ako veriteľ a podnikateľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako dlžník, fyzická osoba nepodnikateľ.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.5.2014, bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj vtedy, ak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na text citovaného ustanovenia je za použitia gramatického výkladu zrejmé, že ide o právnu normu procesnej povahy, ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia a keďže bola účinná v čase rozhodovania súdu v tejto veci, súd ju musel použiť. Preskúmaním listín mal súd za to, že nárok nemôže byť premlčaný, pretože 3-ročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka neuplynula pred podaním návrhu.

Právo na zaplatenie zostatku úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na základe zmluvy zo dňa 8.4.2009 v znení jej dodatkov nie je premlčané, pretože splatnosť tejto pohľadávky nastala na základe oznámenia navrhovateľa o zosplatnení úveru 31.7.2010, od nasledujúceho dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba, a pred jej uplynutím navrhovateľ návrh podal na súd dňa 3.5.2013.

Odporca ako účastník konania bol v konaní procesne nečinný, právny základ ani výšku žalovanej pohľadávky navrhovateľa titulom vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom nenamietal, nepopieral. Nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybniť alebo poprieť základ žalovaného nároku o zaplatenie dlžnej istiny úveru s jeho vyčísleným príslušenstvom v žalovanej sume.

Napriek tomu súd po vykonanom dokazovaní vzhľadom na vyššie uvedené nemohol dospieť k záveru o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, a to pre neunesenie dôkazného bremena, ktoré zaťažovalo v tomto konaní navrhovateľa, vychádzajúc z úvahy, že je procesne neprípustné, aby navrhovateľ svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil odkazom na pripojené listinné dôkazy, čo by v konečnom dôsledku znamenalo, že povinnosť účastníka tvrdiť skutočnosti by bola nahradená vyčítaním skutočností relevantných podľa hmotného práva z listinných dôkazov zo strany súdu.

Súd poznamenáva, že navrhovateľ svojou neprítomnosťou na pojednávaní sa ukrátil o možnosť vypočuť si, čo súd považuje vo veci za nesporné a ktoré skutočnosti má za preukázané (§ 118 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nárok na náhradu trov konania si odporca neuplatnil, a ani zo spisu mu vznik trov nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde, písomne dvojmo. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 43 ods. 2 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.